

OSNOVNI SUD U PODGORICI , kao prvostepeni, parnični, po sudiji Nenadu Otaševiću, u pravnoj stvari tužioca MIJANOVIĆ RADOVANA iz Nikšića ul. Baja Pivljanina bb , zastupan po punomoćniku adv. Kovačević Danilu iz Nikšića protiv tuženog «JU MEDIA MONT » doo Podgorica , IZ Podgorice ul. 13 Jul bb, zastupan po punomoćniku Asanović Nebojši adv. Iz Podgorice, radi naknade nematerijalne štete , V. S 10.000,00 eur , nakon održane glavne rasprave zaključene dana 3.6.2005 god. u prisustvu punomoćnika stranaka dana 12.7.2005 god. donio je

P R E S U D U

DJELIMIČNO SE usvaja zahtjev tužioca pa se obavezuje tužena da tužiocu na ime naknade nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog povrede časti i ugleda isplati iznos od 5.000,00 eur sa propisanom kamatom koja se ima obračunati počev od 3.6.2005 god. do isplate.

OBAVEZUJE SE tuženi , da tužiocu na ime naknade troškova postupka isplati iznos od 644,50 eur , sve prednje u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom izvršenja .

ODBIJA SE kao neosnovan zahtjev tužioca za naknadu nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog povrede časti i ugleda u preostalom traženom iznosu od 5.000,00 eur sa propisanom kamatom koja bi se obračunala na odbijeni iznos .

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je u tužbi i riječi na raspravi preko punomoćnika naveo da je tužilac specijalista interne medicine zaposlen u Domu zdravlja u Nikšiću gdje je proveo cio radni vijek , da je istaknuti humanista i sportski radnik , porodičan čovjek . U Crvenom krstu RCG i Jugoslavije je obavljao odgovorne dužnosti, pošteno stručno i savjesno na čiji rad nije bilo primjedbi naprotiv dobijao je monoga društvena priznanja . Bio je član Komisije za pomoć u nesreći Medjunarodne federacije u Ženevi u periodu 1999 god. – 2000 god. a dodijeljena mu je i medalja Jugoslovenskog Crvenog Krsta za doprinos razvoju organizacije i humanitarnog rada . Bio je predsjednik JCK u mandatnom periodu od 1994 do 2002 god. a na sjednici skupštine

JCK od 20.3.2002 god. prestala mu je funkcija zbog isteka mandata . Istovremeno na istoj sjednici izabran je za člana saveznog i izvršnog odbora JCK za period od 2002 do 2006 god. U » Reviji D « br. 21 od 10.10.2002 god. čiji izdavač je tuženi je na grub , uvredljiv i klevetnički način objavljen tekst pod naslovom « Rukovodioci Jugoslovenskog CRVENog Krsta pronevjerili preko 4 miliona dolara » sa fotografijom tužioca u krupnom planu . U tekstu se navodi navodna pronevjera 4, 7 milona dolara u periodu od januara 99 do maja 2002 god. Dalje je navedeno da se tužilac nije miješao u svoj posao uglavnom davajući безусловnu podršku sekretaru JCK dr. Dubajiću . Naslov , sadržina teksta i objavljena fotografija tužioca , neupućene čitaoce asociraju da je i tužilac umiješan u navodnu pronevjeru kao predsjednik JCK i ako objavljena informacija nije tačna . Kao predsjednik JCK tužilac je te poslove obavljao prema statutu JCK i ničim nije doprinio nelegalnim radnjama pojedinaca iz stručnih službi a izvještaj firme « Fekts » je naknadnom revizijom finansiskog poslovanja JCK opovrgnut ali « Revija «D» tu informaciju nije namjerno objavila . Kako se čast i ugled visoko cijeni u mjestu gdje tužilac živi to je objavljenom dezinformacijom tužiocu teško povrijeđen čast i ugled zbog čega je trpio duševne bolove u dužem vremenskom periodu pa postoji odgovornost tuženog u smislu čl. 6 , i 31 Zakona o javnom informisanju da tužiocu naknade štete za pretrpljene duševne bolove zbog povrede, časti i ugleda u iznosu od 10.000 eur .Osporavao je osnovanost navoda tuženog o navodno učinjenim povredama ZPP-a od strane suda prilikom zakazivanja pripremnog ročišta . Protivio se obnovi vještačenja po vještaku neuropsihijatru .

U završnom izlaganju predložio je da sud usvoji tužbeni zahtjev jer iz svih provedenih dokaza je nesumnjivo utvrđeno da je tužilac pretrpio nematerijalnu štete o navedenom osnovu pa naknada istom pripada u traženom iznosu shodno odredbi čl. 200 ZOO_a i odredbama Zakona o javnom informisanju ili zakona o medijima . Troškove postupka je tražio i to za sastav tužbe, taske na tužbu i odluku ,troškove zastupanja tužioca na održanim i pristupa na odloženim ročištima po At-u, troškove vještačenja .

Tuženi , navodima u podescima i riječi na raspravi preko punomoćnika je osporavao osnovanost tužbenog zahtjeva navodeći da je tužba politički motivisana jer tužilac nije postavio zahtjev za naknadu nematerijalne štete i prema drugim jer je i Magazin « Index » objavio tekst prije objavljivanja spornog teksta u Reviji « D » u kojem se takodje pominje tužilac i događanja u vezi rada Jugoslovenskog CRVengo Krsta pa je tuženi prenio taj tekst desetak

dana kasnije bez dodavanja , zaključaka ili mijenjanja sadržaja tekstu u svemu poštujući pozitivne zakonske propise iz oblasti novinarstva kao i novinarski kodeks . Naveo je da je sud učinio propust pri zakazivanju pripremnog ročišta jer tužengo nije upozorio i upoznao o njegovim pravima i obavezama u vezi tog ročišta . Prigovorio je nalazu vještaka neuropishijatra dr. Djikanović Vladimira i samom postupku vještačenja jer je vještak nalaz zasnovao samo na tekstu bez ocjene ličnosti tužioca a ovo vještačenje ne može izvršiti pojedinac već se treba povjeriti Institutu koji raspolaže odgovarajućim tehničkim sredstvima pa je predlagao obnovu vještačenja . Takodje je naveo da je nalaz trebao biti uradjen u pisanoj formi i dostavljen tuženom 8 dana prije ročišta . Vještak takodje nije bio upoznat sa činjenicom da su povodom dešavanja u JCK tekstove prije ovog objavili drugi magazini te da vještak nije potpisao svoje nalaze i mišljenje . Tuženi je pojasnio da predmetni tekst ne sadrži navodi koje bi vrijedjale tužioca osim što je na jednom mjestu navodi tvrdanja da je kćerka tužioca korostila službeni stan dok je studirala u Beogradu čemu nije tužilac prigovorio . Tužilac je pomenut u tekstu i objavljena njegova fotografija samo zbog funkcije koju je obavljao u JCK , svako drugo pominjanje tužioca u pomenutom tekstu označava novinarsku ocjenu u kojoj nije sadržana tvrdnja o nekom događaju ili stanju tužioca .Rukovodioci koji su pronevjerili sredstva JCK su pomenuti i nijedan od njih nije tužio tuženog što upućuje na to da je objavljena sadržina teksta instinita . Tužilac kao politička ličnost je samim tim pristao dobrovoljno da bude u sferi interesovanja medija i da isti mora više i bolje trpjeti i podnositi kritike od drugih osoba koje nijesu javne ličnosti a izmedju radnje tuženog i evnetualno nastale štete tužiocu ne postoji uzročna veza .

U završnom izlaganju ponovio je ranije isticane prigovore na nalaz vještaka navodeći da ostaje pri dotadašnjim navodima i da je tužbeni zahtjev previsoko postavljen .

Troškove postupka je tražio i to za zastupanje na tri održana ročišta , sastav obrazloženih podenasaka i pregled spisa .

Medju strankama je nesporno da je u Reviji « D » od 10.10.200 god. objavljen predmetni tekst .

Sporan je osnov i visina tužbenog zahtjeva .

Sud je u dokaznom postupku pročitao potvrdu Jugoslovenskog Crvenog Krsta br. 01-26/1 od 5.3.2003 god. potvrdu Društva

Crvenog Krsta Srbije i CG br. 01-1771 od 23.2.2004 god. pročitao tekst objavljen u Reviji « D » dana 10.10.0 pod naslovom « Ko je potrošio 4,7 milona dolara namijenjenih ugroženima » , porveo vještačenje po vještaku medicinske struke neuropishijatu u licu vještaka Djikanovi Vladimira koji je nalaza i mišljenje dao na raspravi i po prigovoru tuženog istog saslušao. Saslušao tužioca u svojstvu parnične stranke i pročitao uvjerenje CB Nikšić br. 903 od 2.-6.2004 god.

Iz uvjerenja CB Nikšić br. 903 od 2.6.2004 god. i potvrde JCK od 5.3.2003 god. je utvrđeno da tužilac nije ranije osuđivan te da je bio predsjednik JCK u mandatnom periodu 1994 do 1998 god. i obnovljenom mandatu od 1998 do 2002 god.

Na redovnoj sjednici Skupštine JCK od 20.3.02 god. istom je prestala funkcija predsjednika zbog isteka mandatu a na istoj sjednici je izabran za člana saveznog i izvršnog odbora JCK za period od 2000 do 2006 god . Dalje je utvrđeno da je tužilac u ime JCK bio član Komisije za pomoć u nesreći međunarodne federacije u Ženevi 1999 do 2002 i da je istom dodijeljena Medalja Jugoslovenskog Crvenog Krsta za doprinos razvoja organizacije i humanitarnog rada .

Iz objavljenog teksta pod naslovom « Ko je potrošio 4,7 miliona dolara namijenjenih ugroženima » utvrđeno je da je u Reviji « D » od 10.10.2002 god. objavljen tekst u kojem se između ostalog navodi da su odgovorna lica iz JCK izvršila pronevjeru preko 4 milona dolara te da je u mandatnom periodu u kojem su učinjene navodne malverzacije na čelu JCK bili dr. Radovan Mijanović - tužilac kao predsjednik i dr. R. Dubajić generalni sekretar te da je glavnu riječ u organizaciji vodio dr. Dubajić dok se Mijanović nije mnogo miješao u svoj posao dajući bezuslovnu podršku sekretaru . Autor teksta se poziva na pisanje Švajcarskog magazina « FEKTS » koji se poziva na izvještaj firme za Konsalting i reviziju finansijskog poslovanja « ERNST JANG » u kojem se kaže da je u dvije pomenute organizacije pronevjereno oko najmanje 4,7 milona dolara . U tekstu se dalje navodi da je rukovodstvo JCK smijenjeno i da je sve zataškano te da i ako se radilo o ne maloj zloupotrebi službenog položaja i velikoj pronevjeri novca niko nije pozvan na odogovornost . Uz tekst je objavljena i fotografija tužioca a jačim grafičkim prikazom i podnaslov teksta « Mijanović podržavao Dubajića » u kojem je u posebnom okviru navedeno da je tužilac bezuslovno podržavao Dubajića jer je Dubajić dao na korišćenje službeni stan Mijanovićevoj kćerki dok je studirala u Beogradu i na taj način zadužio predsjednika a ovaj ga je za uzvrat podržavao .

Iz potvrde društva Crvenog Krsta C i Cg proizilazi da je izdavaocu potvrde nije poznato da se protiv tužioca vodi kriv. Postupak vezan za njegove aktivnosti kao bivšeg predstavnika JCK .

Vještečenjem po vjšetaku nerupsihjatu dr. Djikanović Vladimiru je utvrđeno da je tužilac nakon što je saznao za objavljeni tekst doživio stres koji se karakteriše poremećajem sna , gubitkom volje i raspoloženja , odsustvom motiva za bilo kakve aktivnosti , neureovegetativnim smetnjama ,napetošću , oslabljenom kordinacijom sa okolinom , poremećajem amnestkičkih funkcija . Ove smetnje su uticale na njegove psihičke funkcije pa je došlo do poremećaja u svakodnevnom životu tako da je trpio duševne bolove zbog povrede ugleda i časti i to prvih 7 dana jakog inteziteta a kasnije srednjeg inteziteta u kontinuitetu u trajanju od tri mjeseca .

Iz iskaza tužioca saslušanog u svojstvu stranke utvrđeno je da je u pitanju čovjek koji ima više od 60 godina sa dugim stažom ljekara , da je otac troje djece , fakultetski obrazovanih kao i njegova supruga , i da je poznat u grdu u kojem živi . U Crvenom Krstu radi skoro 40 god i to prvo u Opštinskim organizacijama a zatim u Republičkom Crvenom krstu CG kao predsjednik u dva saziva sa koje funkcije je izabran za predsjednika Jugolosvenskog Crvenog Krsta koju je obavljao u dva saziva , bio je član međunarodne federacije Crevnog Krsta i Crvenog Polumjeseca te da je dobio priznanje za taj rad .Dobijao je priznanja od Njemačke , i najveće priznanje Jugoslovenskog Crvenog Krsta . Angažovanje u Crvenom krstu je bilo volonterski a takva je bila i funkcija i predsjednika . Kao predsjednik zastupao je i predstavljao Jugosovneski Crveni Krst , sazivao i rukovodio sjednicama i nije imao ovlašćenja koja se tiču finansijskog poslovanja u Crvenom Krstu . Brašno koje se pominje u pomenutom tekstu se odnosi na rad Crvenog Krsta Srbije a da li je u vezi toga bilo nekakve neregularnosti to istom nije bilo poznati niti je on imao obavezu da se sa tim upozna . Sporio je da ga je bilo ko smijenio sa funkcije predsjednika kako proizilazi iz teksta , kao i to da se Vlast umiješala u rad Crvenog krsta jer je Crveni Krst odvojen od Države kao nevladina organizacija i samostalan u svom radu a isti nije mogao više biti predsjednik po propisima a po isteku drugog mandata izabran je za člana Izvršnog odbora i Saveznog odbora Crvenog Krsta S i CG . Objavljeni tekst kako je naveo je uticao na njega veoma teško jer je čovjek koji je dugi niz godina proveo u Crvenom Krstu i nastojao da pomogne drugim ljudima a bio je angažovan i u sportskim organizacijama i kao instruktor u Gorskoj službi spasavanja , te da je kao humanista opredjeljen da pomaže drugim ljudima.

Sud je cijenio provede dokaze svaki posebno i sve zajedno shodno čl. 9 ZPP-a .

Tako, sud je prihvatio kao dokazane činjenice koje su utvrđene iz provedenih dokaza i to da tužilac nije ranije krivično osuđivan , te da protiv istog nije pokrenut bilo kakav postupak u vezi rada u Crvenom krstu za vrijeme dok je on bio predsjednik jer je tako i navedeno u objavljenom tekstu a tuženi se nije protivio predlogu tužioca o opozivu ranijeg dokaznog predloga o pribavljanju dokaza od II Opštinskog suda u Beogradu da li je protiv tužioca u vezi poslovanja JCK pokretan krivični postupak .

Sud nije prihvatio sadržinu teksta objavljenog u Reviji « D » od 10.10.2002 god. o navodima koji se odnose na tužioca jer tačnost tih navoda ničim nije dokazana niti je protiv tužioca pokretan bilo kakav postupak . U ostalom u tekstu se navodi da tužilac kao predsjednik nije imao aktivnog učešća u tim malverzacijama osim što se pasivno odnosio odnosno podržavao druge u navodnim nezakonitim radnjama pri čemu se ukazuje da tužilac kao predsjednik Jugoslovenskog Crvenog Krsta nije ni imao ovlašćenja u vezi finansijskog poslovanja Crvenog Krsta jer kako to stoji u potvrdi JCK od 5.3.2003 u kojem je dat izvod iz Statuta – (čl. 28) funkcija predsjednika se sastojala u predstavljanju JCK sazivanju i presedavanju sjednicama Saveznog i Izvršnog odbora i potpisivanju opštih akata i odluka koje donosi savezni organ . Takodje je neprihvatljiva konstatacija u tekstu da je cijelo rukovodstvo JCK smijenjeno zbog toga , jer kako je utvrđeno tužilac kao predsjednik nije smijenjen već mu je istekao mandat .

Sud je prihvatio kao stručan i obrazložen nalaz i mišljenje vještaka Djikanović dr. Vladimira i nalaz je dat na osnovu sadržine objavljenog teksta i prisustva predhodnog saslušanju tužioca u svojstvu parnične stranke o činjenicama koje su vezane za njegov lični, porodični i profesionalni život . S toga, je sud cijenio neosnovanim primjedbe tuženog na dati nalaz posebno da navodno vještak nije dovoljno ispitao ličnost tužioca .Takodj je bio neosnovan predlog tuženog za obnovu vještačenja po vještaku medicinske struke koje bi se povjerilo Institutu jer Institut ne posjeduje nikakva tehnička sredstva niti se ista koriste za ovu vrstu vještačenja o čemu se izjasnio i vještak po prigovoru tuženog a ova vrsta vještačenja se obavlja na način na koji je i provedena u ovom postupku kao zasnovana praksa u Sudu .

. Neosnovan je i prigovor tuženog obavezi vještaka da potpisuje zapisnik jer shodno odredb čl. 122 ZPP-a vještak ne potpisuje zapisnik izuzev ako je svoj iskaz na zapisniku dao pred zamoljenim sudijom. Takodje je bez osnova navod tuženog da je vještak dužan nalaz i mišljenje dati u pisanoj formi jer takva zakonska odredba ne postoji. Takodje, je neosnovan navod tuženog da nalaz i mišljenje nije dostavljeno blagovremeno na izjašnjenje tuženog jer je kopija zapisnika sa ročišta na kojem je vještak dao svoj nalaz i mišljenje dostavljena tuženom znatno prije sledećeg zakazanog ročišta .

Sud je prihvatio i iskaz tužioca salušanog u svojstvu parnične stranke, kao logičan i za sud uvjerljiv a tuženi ničim nije opovrgao iskaz tužioca pri čemu se navodi tužioca o njegovom angažovanju u Jugoslovenskom Cvenom Krstu potvrđuju i iz dostavljene potvrde JCK.

Sud je cijenio i neosnovanim i navode tuženog da sud navodno nije upoznao tuženog o pravima i obavezama koja ima na pripremnom ročištu . Ovo, jer je tužba tuženom dostavljena i pripremno ročište održano za vrijeme važenja ranijeg ZPP-a a poziv za pripremno ročište tuženom je upućen na obrazcu poziva na kojem je na poledjini konstatovana napomena za stranke i to je obrazac poziva koji se koristi prilikom pozivanja stranaka u svim predmetima . Takodje , je sud cijenio i neosnovanim i druge prigovore tuženog posebno navode da su i drugi magazini objavljivali tekstove u vezi rada JCK jer je ta činjenica bez značaja na postojanje odgovornosti tuženog kao izdavača Revije « D » .

Polazeći od naprijed navedenog utvrdjenja , sud je našao da postoji obaveza tuženog da tužiocu naknadi nematerijalnu štetu jer je isti pretrpio duševne bolove zbog povrede časti i ugleda objavljenim tekstom u Reviji» D» , čiji je izdavač tuženi, s tim što je visina tražene naknade previsoko postavljena .

Naime, u provedenom postupku sud je na nesumnjiv način utvrdio da je objavljenim tekstom i fotografijom tužioca isti doveden u vezu sa navodnim pronevjerama velike količine novca u JCK tako što pružao podršku onim koji su neposredno bili u to umiješani , kako to stoji u sadržini teksta i u uvodnom dijelu naslova « rukovodioci JCK pronevjerili preko 4 milona dolara » a nesumnjivo je da je tužilac u vrijeme na koje se odnosi tekst bio u rukovodstvu – predsjednik JCK .Takodje, se istek mandata tužioca posredno dovodi u vezu sa navodnom smjenom rukovodstva što nije tačno jer je iz potvrde JCK utvrdjeno da je tužiocu 2002 god. istekao drugi mandat kao predsjednika JCK i da nije smijenjen sa te funkcije .

Ovakvom sadržinom teksta i objavljenom fotografijom tužiocu nesumnjivo je da je istom nanijeta šteta jer je trpio duševne bolove zbog povrede časti i ugleda . Pri tom sud je posebno cijenio da je tužilac porodični čovjek , ljekar, humanista sa dugogodišnjim ljekarskim stažom i stažom u CK u Republici CG i Jugosvenskom Crvenom Krstu da je svoje angažovanje i funkcije koje je obavljao u tim organizacijama obavljao volonterski i da je za svoj rad nagrdjivan , da je kao javna ličnost , poznat ne samo u gradu gdje živi već u Republici i šire pa je objavljenim tekstom tužiočeva ličnost predstavljena u negativnom smislu kod svih koji su ga poznavali . Činjenica što je u tekstu navedeno da tužilac nije imao aktivno učešće u navodnim malverzacijama već navodno podržavao druge u tome uticalo je samo na intezitet i trajanje duševnih bolova tužioca a timei na visinu naknade štete jer bi naknada bila veća pod pretpostavkom da je u tekstu objavljeno da je imao aktivno učešće u navodnim malverzacijama jer bi to asociralo čitaoca da je tužilac imao i neposredne lične koristi od toga .

Odredbom čl. 31 stav 2 tada važećeg Zakona o javnom informisanju je propisano da ako se u javnom glasilu objavi neistinita informacija kojom se narušava ugled ili interes lica na koje se informacija odnosi ili vrijedja čast ili integritet pojedinca ili njegovo dostojanstvo , zainteresovano lice ima pravo na tužbu za naknadu štete protiv autora glavnog i odgovornog urednika , osnivača ili izdavača javnog glasila .

Kako je u postupku nesumnjivo utvrđeno da sadržina objavljenog teksta sa fotografijom tužioca vrijedja njegovu čast i ugled to postoji obaveza tuženog kao izdavača Revije « D » da tužiocu naknadi nematerijalnu štetu . Ukazati je da je u vrijeme kada je objavljen tekst bio na snazi Zakon o javnom informisanju obzirom da je tek zakonom o izmjeni zakona o medijima koji je objavljen u Službenom listu RCg br. 62/02 OD 15.11.2002 GOD. brisana odredba čl. 52 Zakona o medijima kojom je bilo propisano da će se isti primjenjivati od 1. maja 2003 god. što znači da u vrijeme objavljenog teksta nije bio u primjeni Zakon o medijima .

Cijeneći ličnost tužioca te okolnosti konkretnog slučaja , sadržinu objavljenog teksta i inteziteta i trajanje duševnih bolova koje je tužilac pretrpio usled objavljenog teksta sud je shodno odredbi č. 200 ZOO-a obavezao tuženu da tužiocu po osnovu naknade nematerijalne štete zbog povrede časti i ugleda isplati iznos od 5.000,00 eur dok je zahtjev za preostali traženi iznos od 5.000,00 eur odbio kao neosnovan jer je sud vodio računa da se dosudjenom naknadom

neostvaruje težanja koja je protivna cilju i svrsi ove naknade ocjenivšim da će dosudjenim iznosom se ostvariti svrha naknade štete

. Tužiocu shodno odredbi čl. 278 stav 1 ZOO-a pripada kamata na dosudjeni iznos .

Sud je shodno odredbi čl. 152 stav 2 ZPP-a tužiocu dosudio troškove postupka u iznosu koji je srazmjeran uspjehu tužioca u sporu .Tako što je prvo utvrdio iznos troškova koji bi tužiocu pripali da je u cjelosti uspio u sporu a ti troškovi bi bili za sastav tužbe 125,00 eur , takse na tužbu i odluku i iznosima od po 146,00 eur , troškove vještačenja u iznosu od 60 eur , zastupanje na 5 održanih ročišta po 125,00 eur , ilipo ovom osnovu 625,00 eur , za pristup punom.tužioca na tri odložena ročišta po 62,50 eur ili po ovom osnovu iznos od 187,50 eur što bi ukupno činilo iznos od 1.289,50 eur .

Kako je tužilac uspio u sporu sa 50% to mu je sud srazmjerno uspjehu u parnici dosudio troškove u iznosu od 644,50 eur .

Na osnovu navedenog odlučeno je kao u izreci.

OSNOVNI SUD U PODGORICI

Dana 12.7.2005 god.

SUDIJA

Nenad Otašević s.r

PРАВНА ПОУКА

Protiv ove presude može se
Izjaviti žalba u roku 15 dana od
Dana donošenja ,Višem sudu u
Podgorici a preko ovog suda .

ZTO Bešliža Irena

